

Pla dels Albats

Olèrdola

Ubicació

Comarca:	Alt Penedès
Lloc/Adreça:	A la muntanya d'Olèrdola, a uns 300 metres en direcció est des de la muralla romana.
Emplaçament	Accés per la carretera comarcal C-15, a 1,5 km del desviament de la carretera.

Coordenades:

Latitud:	41.30508
Longitud:	1.71321
UTM Est (X):	392278
UTM Nord (Y):	4573423

Classificació

Número de fitxa	08145-5
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estil / època:	Medieval Pre-romànic
Segle	X
Estat de conservació	Bo
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIN
Europea – Atributs inspire:	National Monument Record – Assentament (jaciment)
Observacions protecció:	BCIN R-I-55-0024. Decret de 3 de juny de 1931(Gaceta de Madrid, núm. 155)
Data aprovació:	dc., 03/06/1931 - 12:00
Accés	Fàcil
Ús actual:	Científic
Titularitat	Pública
Titular:	Museu d'Arqueologia de Catalunya (Generalitat de Catalunya)
Fitxes associades:	

Conjunt Monumental d'Olèrdola

Església de Sant Miquel

Castell d'Olèrdola

Muralla romana d'Olèrdola

Autoria de la fitxa

Tríade scp

Data de registre de la fitxa:

dt., 24/04/2001 - 02:00

Autoria de la darrera revisió:

Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.

Data de la darrera revisió: dc., 22/04/2020 - 09:00

Descripció

Necròpolis ubicada al turonet allargassat situat davant de la muralla olerdolana. Es coneix com el Pla dels Albats (topònim relativament modern). Aquesta denominació procedeix de les nombroses tombes de mida petita i mitjana corresponents a infants i albats (nadons morts abans de rebre els sagraments o de tenir ús de raó) que es troben a la necròpoli de tombes antropomorfes. Hi ha localitzades més de cent tombes. Les sepultures estan excavades a la roca, són de planta rectangular, amb el cap diferenciat de la resta del cos i més estreta a la part dels peus. La majoria presenten un encaix a la mateixa roca per a la tapadora. Les sepultures segueixen l'orientació est-oest. Enmig de la necròpolis es troben les ruïnes d'un edifici que ha estat identificat com les restes de la capella de Santa Maria. Es conserva part de la paret nord, amb una altura propera als 3 metres i el mur de ponent, modernament alterat.

Observacions:

La investigació arqueològica és molt incipient en aquest sector, la seva evolució confirmarà la funcionalitat exacte de l'edifici descrit, la seva cronologia i la relació amb les restes d'una altra edificació que s'endevina enmig de la necròpolis.

Història

La capella de Santa Maria i la necròpolis han d'associar-se al poblament, més o menys dispers, situat fora de les muralles en època medieval. Estaven ja en funcionament a inicis del segle X.

Bibliografia

A.A.V.V (1992). Catalunya Romànica. El Penedès. L'Anoia. Enciclopèdia Catalana, Barcelona. ALEGRET i VILARO, P. (1903). Monografia sobre la antiguitat de la ruïnes de Sant Miquel d'Olèrdola, Vilafranca. BATISTA, R.; MOLIST, N.; ROVIRA, J. (1990). "El Conjunt monumental d'Olèrdola: les darreres campanyes d'excavacions (1983-1989)", a Tribuna d'Arqueologia, 1989.1990, Barcelona. BARRAL i ALTEX, X. (1981). L'art preromànic a Catalunya s. IX-X, Edicions 62, Barcelona. BONNASSIE, P (1979-81). Catalunya mil anys enrera (segles X-XI), 2 vols., Edicions 62, Barcelona. FREIXAS I MIRET (1893). Monografia sobre Sant Miquel d'Olèrdola, Tipolitografia de Lluís Tasso, Barcelona. C.P.R (1995). Corpus de Pintures Rupestres, vol III. Fasc. 3: "Cova de Segarrull"; Fasc. 4: "Abric de Can Castellví", Fasc. 5: "Abric de Can Ximet", Generalitat de Catalunya, Barcelona. JUNYENT, E (1980). L'arquitectura religiosa abans del romànic, Editorial Curial i Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Barcelona. MILA I

FONTANALS (1855). "Apuntes Históricos sobre Olérdula", a Memorias de la Real Academia de Buenas Letras de Barcelona, t. II, Barcelona. MILA I FONTANALS (1869). "Apuntes Históricos sobre Olérdula", a Memorias de la Real Academia de Buenas Letras de Barcelona, t. III, Barcelona. MILA I FONTANALS, M. (1880). Olérdula. Apéndice. Memoria impresa en el tomo II, Imprenta de Jaime Jepús, Barcelona. MOLIST i CAPELLA, N. (1996). "Les necròpolis altmedievals d'Olèrdola", a Miscel·lania Arqueològica (1996-1997). Museu d'Arqueologia de Catalunya, Barcelona. MOLIST i CAPELLA, N. (1999). Olèrdola. Guies del Museu d'Arqueologia de Catalunya, Museu d'Arqueologia de Catalunya, Edicions El Mèdol, Tarragona. MUNTANER, IGNASI M^a (1995). El terme d'Olèrdola en el segle X. Segons el document de dotació de l'església de Sant Miquel, Institut d'Estudis Penedesencs, vol. 91 -Estudis i Documents VIII-, Vilanova i la Geltrú. PUIG I CADAFALCH, J.; FALGUERA, A. de; GODAY, J. (1909). L'arquitectura romànica a Catalunya, Barcelona (3 vols. en 4 toms), I.E.C. 1909-1918. Reprint., Barcelona, 1983. RIPOLL, E (1977). Olèrdola. Història de la ciutat i guia de Conjunt Monumental i Museu Monogràfic, Diputació de Barcelona, Barcelona. ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona. SALRACH, J.M. (1935). "El procés de feudalització. Segles III-XII", Història de Catalunya, vol. II, dirigida per P. Vilar, Edicions 62, Barcelona.

